

gjærne indrømme, at man maaskee i enkelte Retninger kunde puste den syldigere, men paa den anden Side troer jeg, at der ikke vil være Noget til Hinder for, at man ved den Tjenestetid, som er foreslaaet, i de fleste Tilfælde vil kunne opnaae en syldig Uddannelse. Vi maae huffe paa, at Folket i saa Henseende er gaaet bethygt frem i Udvikling; det er ganske anderledes let nu at dressere Folkene, end det tidligere har været. Ege siden den almindelige Værnepligts Indførelse er der kommet en ganske anderledes Interesse ind i Nationen for Militairvæsenet, og man vil jo ogsaa see, hvorledes Ungdommen med Lyft og frivilligt tager fat paa den militaire Uddannelse. Dette vil blive Armeen til stor Nytte og vil navnlig kunne bevirke, at den Begyndelsesuddannelse, som tidligere har taget meget lang Tid, meget bethygt kan afknaptes. Dertil kommer, at Alt, hvad der tidligere hed Paradeexercits, kan ganske roligt lægges tilside; det behøves ikke. Soldaten skal naturligtvis lære at exercere, han skal lære at kunne udføre Alt nøjagtigt, hurtigt og bestemt, men dertil fordres der ikke saa lang Tid. Naar vi altsaa tage fat paa den virkelige soldatermæssige Uddannelse paa en saadan Maade, at den skrider jævnt frem i en fortsat Følgegang, uden som tidligere at blive afbrudt af Exerceertiden paa et Tidspunkt, hvor Soldaten langtfra havde faaet sin fulde Uddannelse, saa at man efter Exerceertiden igjen maatte saa godt som begynde forfra, saa troer jeg ikke, der vil være Noget i veien. Jeg skal tillade mig at nævne, hvor lang Tid der ved de forskjellige Baaen bliver anvendt paa denne Uddannelse, og jeg troer, man i denne Henseende vil komme til det Resultat, at Dvelfestiden i det Hele taget er ret tilfredsstillende ansat. Naar vi saaledes først og fremmest tage Hensyn til Hovedbaabnet, Infanteriet, saa vil Mandstabet der først komme ind i 6 Maanedes, hvilket bliver en Skoletid. Efter de 6 Maanedes Forløb ville de fleste af dem komme hjem om Vinteren; endeel vil blive inde til Garnisonstjeneste, men det bliver en saa ringe Deel, at det ikke vil have nogen stor Indflydelse her paa dette Punkt; jeg skal forøvrigt senere komme tilbage hertil igjen. Efterat de saaledes ere komne hjem fra den første Ud-

dannelsesfestid, ville de i to paafølgende Aar blive indskibte til Uddannelse i 45 Dage eller 6 Uger i hvert, altsaa tilsammen i 3 Maanedes, i hvilken Tid de ville rykke sammen i fuldstændige Batailloner og komme ud i Felt; der vil altsaa navnlig blive lagt Vægt paa de Dvelfer, der meest skulle ligne Feltforhold, og Folkene ville derved tillige for en Deel komme til at lære at udholde Strabadser. Det er en Selvsølge, at naar Soldaten ikke er længer til Tjeneste, end her er Tilfældet, saa kan han ikke lære at udholde disse Strabadser paa Grund af Bane; de ville altid blive anstregende for ham, naar han paany skal underkaste sig dem, og der vil ikke blive givet Tid til, at det, om man saa kan kalde det, bliver hans anden Natur; men, skulde man holde Folkene saalænge inde, saa maatte Forsvarstyrken, troer jeg, blive saa lille, at Armeen ikke vilde kunne gjøre stor Nytte. Efterat de nu saaledes have været inde to Gange til Exerceertid, faae de end yderligere i Reserven en Maanedes Dvelfe, og denne vil falde i det 5te eller 6te Aar. Denne Dvelfe i Reservetiden troer jeg er Noget, som vi maae være meget glade over er kommen ind i Loven. Den vil have tilfølge, at Reserven, efter min Anskuelse, vil blive saa mobil, at den vil kunne træde under Gevær samtids med Vintefdelingerne. Vi maae huffe paa, at de fleste af Befalingspersonalet ere inde ved de Hælsbrigader, som ere tilstede. Naar de ere ordnede paa den Maade, som de bør være, og naar Reservebataillonerne hvert andet Aar komme ind med fuld Krigsstyrke, saa ville de altsaa være vant til hurtigt at kunne formere sig, og jeg kan ikke indsee, at der vil være det Mindste til Hinder for, at Reservebataillonerne ere tilstede til Udrykning ligesaa hurtigt som Liniebataillonerne. Foruden det Mandstabs, som Infanteriet saaledes har inde til Uddannelse i de angivne Tider, vil der ved hver Bataillon hvert andet Aar endvidere ligge 140 Mand til Garnisonstjeneste om Vinteren. Den høitagtede Krigsminister har allerede igaar omtalt den væsentlige Grund, hvorfor disse Folk skulle ligge inde, og jeg skal derfor ikke komme tilbage dertil; men der har herved været megen Tale om, hvorvidt disse Folk, som saa